

A vertical photograph of a sunset. The sun is a bright, glowing orb near the horizon, casting a long, shimmering reflection on the water below. The sky is filled with soft, wispy clouds in shades of orange, yellow, and blue. The foreground is a dark silhouette of a forest or hills.

**Kako da
odem na
nebo?**

Werner Gitt

Kako da odem na nebo?

Mnogi ljudi potiskuju pitanje večnosti. To se može opaziti čak i kod onih koji razmišljaju o svom sopstvenom kraju. Američka glumica Dru Berimor (Drew Barrymore) je odigrala glavnu ulogu kao dečija zvezda u naučno-fantastičnom filmu „Vanzemaljac“. U svojoj dvadesetosmoj godini (rođ. 1975 g.), ona je izjavila: „Ako mi se desi da umrem pre svoje mačke, dajte joj da ona pojede moj pepeo. Tako ću makar u svojoj mački živeti dalje.“ Nisu li ovakvo nerazumevanje i kratkovidost u odnosu na smrt zastrašujuć?

U doba Isusa mnogi su ljudi dolazili kod njega. Njihove su brige skoro uvek bile zemaljske prirode:

- **Deset gubavih je htelo da ozdravi** (Luka 17,12-13).
- **Slepi su hteli da progledaju** (Matej 9,27).
- **Neko je hteo pomoć u svađi zbog nasledstva** (Luka 12,13-14).
- **Fariseji su došli, kušajući ga pitanjem, da li da plaćaju caru porez** (Matej 22,17).

Malo je bilo onih koji su došli kod Isusa da doznaju kako se dospeva na nebo. Jedan bogati mladić je tražio od njega odgovor na pitanje: „**Učitelju dobri, šta da učinim da nasledim život večni?**“ (Luka 18,18). Njemu je rečeno sta da učini, a to je: da se odrekne svega za čim mu srce čezne i da sledi Isusa. Ali, njegovo bogatstvo mu je bilo važnije nego da sledi Isusa, i tako se odrekao neba. Bilo je i ljudi koji uopšte nisu tražili nebo ali se pri susretu sa Isusom, njihova pažnja usmerila ka nebu i u trenutku brzo su iskoristili priliku.

Zakej je priželjkivao da vidi Isusa jedino iz radoznalosti, ali je našao više nego što je očekivao. Posle Isusove posete njegovom domu, takoreći usput, Zakej je našao nebo. Isus to potvrđuje: „**Danas dođe spasenje kući ovoj**“ (Luka 19,9).

Kako pronaći nebo?

Od do sada rečenog možemo da zaključimo:

- Carstvo nebesko možemo pronaći tačno u određenom danu. To je dobro znati jer je i za Vas, dragi čitatelju, draga čitateljko, moguće da još danas dostignete večni život sa Bogom.
- Postizanje Carstva nebeskog nezavisno je od postignutih dela.
- Čovek može pronaći Carstvo nebesko potpuno nespreman.

Naše sopstvene zamisli na koji način se dolazi na nebo su potpuno pogrešne, ukoliko ne proizilaze od Božjih načela. Jedna narodna pevačica pevajući o klovnu koji je, posle dugogodišnjeg rada, napustio cirkus, peva: „on će sa sigurnošću otići na nebo jer je ljude usrećivao.“ Jedna je bogata žena, dugogodišnji dobrotvor, izgradila kuću za sirotinju u kojoj je moglo da živi 20 žena besplatno, pod jednim uslovom: žene su bile dužne da se svakog dana jedan sat mole za spasenje njene duše.

Šta nas zaista dovodi na nebo?

Da bi nam na to pitanje odgovorio jasno, Isus pravi poređenje: u Evanđelju po Luki 14,16 On govori o jednom čoveku [koji simbolizuje Boga] koji sprema veliko slavlje [koje simbolizuje nebo], ali poziva jedino odabrane goste. Svi odgovori pozvanih su razočaravajući: „*Jedan za drugim počеше se izgovarati. Prvi objašnjava: kupio sam njivu ... drugi reče: kupio sam pet jarmova volova ... a treći: tek što sam se oženio, zato ne mogu doći.*“

Isus završava priču presudom domaćina: „*Kažem vam: nijedan od onih pozvanih ljudi neće okusiti moje večere!*“ (Luka 14,24).

Iz toga postaje jasno da čovek može dobiti ili izgubiti nebo. Odlučujuća tačka je prihvatanje ili odbijanje poziva. Može li biti još jednostavnije? Ne! Ako jednog dana puno ljudi budu odbačeni od Carstva nebeskog to neće biti zbog toga što nisu znali put ka njemu, nego što se nisu odazvali pozivu.

Troje ljudi iz priče nisu primer za nas, jer niko od njih nije prihvatio poziv i otišao na slavlje. Šta sad, da li slavlje propada? Naprotiv! Nakon odbijanja domaćin šalje pozive svuda. Ovoga puta pozivi neće biti odštampani zlatnim slovima. Sad važi jedino jednostavni poziv: „Dođite!“ I svako ko se odazove, dobija sasvim izvesno mesto za trpezom. Šta se dešava? Pa, ljudi dolaze, i to u gomilama. Posle izvesnog vremena domaćin sagledava bilans: ima još slobodnih mesta! I kaže svojim slugama: **„Izađite ponovo! Pozovite još ljudi!“**

Na ovom mestu želim priču da prenesem na nas, jer ona pogađa upravo našu situaciju danas. Ima još slobodnih mesta na nebu, Bog i tebi kaže: „Dođi, zauzmi svoje mesto na nebu! Budi pametan i obezbedi sebi mesto za večnost! Uradi to danas!“

Nebo je nezamislivo lepo i zato ga Gospod Isus upoređuje sa velikim slavljem. U poslanici 1.Korinćanima 2,9 u vezi toga piše: **„Što oko ne vide i uho ne ču i u srce ljudsko ne dođe, što ugotovi Bog onima koji ga ljube.“** Ništa, ali baš ništa na ovoj zemlji nije ni približno uporedivo sa nebom. Tako nezamislivo lepo je tamo! Ni u kom slučaju ne smemo propustiti nebo, jer je ono veoma dragoceno. Neko nam je vrata nebeska otvorio, Isus, Sin Božiji! Njemu treba i za to da zahvalimo da je tako lako otići na nebo. Sada to zavisi jedino još od naše želje. Samo ko je tako kratkovid, poput troje ljudi iz priče, neće se odazvati pozivu.

Spasenje se ostvaruje kroz Gospoda Isusa

U Delima Apostola 2,21 čitamo jedan jako važan stih: „*I svaki koji prizove ime Gospodnje [= Isus], spašće se.*“ To je ključna rečenica Novog zaveta. Kad je Pavle bio u zatvoru u Filipima on je razgovor sa stražarem doveo do glavne tačke: „*Veruj u Gospoda Isusa, i spašćeš se ti i dom tvoj.*“ (Dela Apostola 16,31). Ova poruka je vrlo kratka ali ključna, i ima snagu da promeni život. Još iste noći stražar se obratio Isusu, time što je poverovao u njega i pokajao se.

Postoji nešto što obavezno moramo znati: Isus želi da nas vrati sa puta koji vodi ka propasti, puta koji vodi ka paklu! U vezi neba i pakla Sveto pismo kaže da će ljudi biti tamo večno. Prvo mesto je veličanstveno, a drugo - užasno. Trećeg mesta nema! Pet minuta posle smrti niko neće reći da je smrt kraj svega. U osobi Isusa Hrista sve se odlučuje. Naše večno prebivanje zavisi od jedne jedine osobe: od Isusa - i našeg odnosa sa njim!

Boraveći u Poljskoj gde sam održavao niz predavanja, posetili smo usput nekadašnji koncentracioni logor Aušvic. Taj koncentracioni logor su nacisti osnovali za vreme drugog svetskog rata na jugu Poljske. U Aušvicu su sistematski ubijani od strane nacista progonjeni ljudi. Užasne su se stvari tamo dešavale. Od 1942 do 1944 g. tu je bilo ugušeno a zatim i spaljeno više od 1,6 miliona duša, većinom Jevreja. Ovaj koncentracioni logor u literaturi se navodi kao „Pakao Aušvic“. Razmišljao sam o tom nazivu dok nas je službenica uvodila u gasnu komoru u kojoj je u jednoj smeni i po 600 ljudi istovremeno nalazilo svoju smrt: nezamislivo užasno, ali, da li je to zaista bio pakao?

Samo zato što je u januaru 1945 g. užasu došao kraj, mogli smo kao grupa posetioca da vidimo gasnu komoru. Logor je danas otvoren za posetioce i niko više tamo neće biti mučen i otrovan. Gasne komore Aušvica bile su vremenski ograničene, a pakao opisan u Bibliji je večan.

U ulaznoj sali današnjeg muzeja moj pogled se usmerio prema jednoj slici, koja je prikazivala krst sa

telom Hristovim. Jedan zatvorenik je isklesao ekserom u zid svoju nadu u Razapetog. I ovaj umetnik je umro u gasnoj komori. Ali on je poznavao Spasitelja Isusa. On je umro na jednom užasnom mestu, ali za njega je nebo bilo otvoreno. Iz pakla, na koji Gospod Isus uporno upozorava u Novom zavetu (npr. Matej 7,13; Matej 5,29-30; Matej 18,8), nema ni spasa ni povratka. Čovek, našavši se jednom u njemu, ostaje tamo zauvek. Pakao nikada neće biti otvoren za poseioce, jer je, za razliku od Aušvica, večan.

Nebo je takođe večno. To je mesto na koje Bog želi da nas odvede. Zato ne odbijajte poziv na nebo. Dozovite ime Gospoda Isusa i obezbedite svoje mesto na nebu! Posle jednog predavanja, jedna žena me je sasvim uzrujano upitala: „Da li uopšte moguće da čovek obezbedi sebi mesto na nebu? To zvuči malo kao u turističkom birou.“ Složio sam se sa njom: „ko nema rezervaciju neće ni stići do cilja. Ako želite da letite do Havajskih ostrva potrebna vam je važeća karta.“ Ona me opet upita: „Da, ali karta se mora platiti?!“ - „Naravno, karta do neba takođe! Ali je ona toliko skupa da je niko od nas ne može platiti. Naš greh to sprečava. Bog na svom nebu ne dopušta greh. Ko želi, posle ovog života, provesti večnost kod Boga na nebu mora biti prvo oslobođen svoje krivice i svog greha. To oslobođenje je jedino moglo da se ostvari kroz bezgrešnu osobu - a ta osoba je Isus Hrist. Samo On je sposoban da plati sve! I platio je svojom krvlju, smrću na krstu.“

I šta sad da uradim da bih otišao na nebo? I nama Bog upućuje svoj poziv na spasenje. Mnogi stihovi Svetog pisma nas uporno pozivaju da se odazovemo Božjem pozivu.

- **„Borite se da uđete na uska vrata, jer vam kažem: Mnogi će tražiti da uđu i neće moći!“** (Luka 13,24).
- **„Pokajte se, jer se približilo Carstvo nebesko!“** (Matej 4,17).
- **„Ulazite na uska vrata; jer su široka vrata i širok je put što vodi u propast, i mnogo ih je koji njim idu. Kao što su uska vrata i tesan put što vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze“** (Matej 7,13-14).

© wwing - istockphoto.com

- **„Dohvati se večnog života na koji si pozvan“** (1. Timotiju 6,12)
- **„Veruj u Gospoda Isusa Hrista i spašćeš se ti i tvoj dom“** (Dela Apostola 16,31).

To su jako dirljivi i prodorni pozivi. Oseća se njihova ozbiljnost, odlučnost i hitnost. Postupaćemo dosledno ako pozivu na nebo odgovorimo molitvom koja bi, slobodno formulisana, mogla da zvuči ovako:

Gospode Isuse Hriste, do sada sam živeo tako kao da Ti ne postojiš. Sada sam spoznao, ko si Ti i zato se prvi put obraćam u molitvi Tebi. Sada znam da postoji nebo, a i pakao. Spasi me zato od pakla, kud bih zbog svih svojih grehova, naročito zbog neverovanja, trebalo da idem. Moja je želja da jednom u celoj večnosti budem kod Tebe na nebu. A i svestan sam, da ne mogu otići na nebo zbog svojih zasluga, već samo kroz veru u Tebe. Zato što me voliš umro si na krstu i uzeo na sebe moje grehe i platio ih umesto mene. Hvala Ti za to. Ti vidiš svu moju krivicu, od detinjstva do danas. Svaki pojedinačni greh mog života ti je poznat - sve čega sam svestan, ali i sve što sam već odavno zaboravio. Ti znaš sve o meni, jer Ti me poznaješ vrlo dobro. Ti si upoznat sa svakim osećajem mog srca, bilo to radost ili tuga, dobrostanje ili snuždenost. Pred Tobom sam kao otvorena knjiga. Takav kakav sam i kako sam do sada živeo, ne mogu opstati pred Tobom i pred živim Bogom, tako

bih promašio nebo. Zato Te molim, oprosti mi sve moje grehe. Zbog mojih grehova mi je od srca žao. Prihvatam Te sada kao svog Gospodara. Preuzmi Ti sada vlast nad mojim životom. Želim da živim tako, kako Ti to hoćeš.

Molim Te, pomoz mi da odbacim sve što pred Tobom nije ispravno i pokloni mi nove navike koje su pod Tvojim blagoslovom. Otvori mi prilaz do Tvoje reči, do Svetog pisma. Pomoz mi da shvatim šta u njemu želiš da mi kažes i da u Tvojim reči nađem novu snagu i radost života. Od sada budi Ti moj GOSPODAR, kojem rado pripadam i kojeg želim da sledim. Pokaži mi put kojim sada treba da idem. Hvala Ti što si me uslišio. Verujem Tvom obećanju da sam sada, okrenuvši se Tebi, postao dete Božije, koje će jednom večno biti sa Tobom na nebu. Radujem se tom velikom dobitku, da već sada imam Tebe u svakoj situaciji na svojoj strani. Molim Te, pomoz mi da nađem ljude koji isto veruju lično u Tebe i biblijski orijentisanu zajednicu, gde redovno mogu da slušam Tvoju reč. Amin.

Direktor i Profesor u.p.
Dr. inž. Werner Gitt

Naslov originala: "Wie komme ich in den Himmel"

Homepage autora: www.wernergitt.de

Prevod na srpski jezik: Santina Kostić

Publisher: **Bruderhand-Medien**

Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany

Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0, Fax: -19

E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 120-49 – Serbisch (lat.) /Serbain (lat.) – 3rd edition 2014/04

